

Ingtalan adásvételi előszerződéssel összefüggő ügyvédi tevékenység

MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA másodfokú fegyelmi tanácsa

FF/035/2019

A Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Tanácsa*ügyvéd által képviselt*ügyvéd (KASZ:..., iroda:.....) fegyelmi ügyében a Budapesti Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsának 2019. április 8. napján 2018.F.209/9. sz. alatt hozott határozata ellen a Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa részéről bejelentett fellebbezés folytán 2019. szeptember 23. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a Budapesti Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsának 2018.F.209/9. sz. határozatát helybenhagyja.

Megállapítja, hogy az elsőfokú eljárás során 80.000, azaz nyolcvanezer forint eljárási átalányköltség merült fel, melyet a Budapesti Ügyvédi Kamara visel.

Kötelezi a Budapesti Ügyvédi Kamarát, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg 50.000.-Ft, azaz ötvenezer forint másodfokú eljárási költséget a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen előterjeszteni.

Indokolás

I.

A fegyelmi eljárás alapja és eljárási keretei

1. eljárás alá vont ügyvéd ellen – jogi képviselője útján – (az eljárásban érintett szerződés szerinti vevő) tett adásvétel kapcsán történt okiratszerkesztést kifogásoló, fegyelmi eljárás elrendelésére irányuló bejelentést a Budapesti Ügyvédi Kamaránál a 2018. május 30-án

érkezett beadványában. A bejelentő a közte és a Kft. eladó között, az eljáró ügyvéd előtt, a Pest megyei Kormányhivatal Ráckevei Járási Hivatala ingatlan-nyilvántartásában a ... hrsz.-ú ... négyzetméter alapterületű ingatlan, illetve az azon épülő, 105 négyzetméter, várhatóan 4+fél szobás alapterületű társasházi ingatlan tekintetében kötött ingatlan adásvételi előszerződéssel összefüggésben tanúsított ügyvédi eljárást kifogásolta.

2. A Budapesti Ügyvédi Kamara Elnöke – 2018. V. 181. szám alatt – 2018. június 11-én rendelt el előzetes vizsgálatot az eljárás alá vont ügyvéddel szemben. Ennek keretében a Budapesti Kamara Fegyelmi Főmegbízottja – a 2018. június 11-én kelt, 2018.V.181/2. számú átiratában – igazoló nyilatkozat és bizonyítékok csatolására hívta fel az eljáró ügyvédet.

3. eljárás alá vont ügyvéd a felhívásra – a határidőn belül, 2018. június 28-án érkezett – beadványában a felelősségét tagadó érdemi nyilatkozatot tett.

4. A fegyelmi megbízott 2018. július 9-án kelt 2018.V.181/6. szám alatt összefoglaló jelentést terjesztést terjesztett elő, melyben a fegyelmi eljárás elrendelését indítványozta.

5. A Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke a fegyelmi megbízott összefoglaló jelentése alapján , fegyelmi eljárást a 2018. július 19-én kelt intézkedésével elrendelte és ugyanezen a napon erről a tényről a panaszost értesítette.

6. A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság az ügyben – 2018. F. 209 szám alatt – 2019. március 6-ra tárgyalást tűzött ki, amelyet érdemben megtartott és bizonyítás kiegészítése végett 2019. április 8-ra elnapolt. Az új határnapon az ügyet határozattal befejezte.

7. Az első fokú fegyelmi tanács az ügyben részletes és érdemi bizonyítást vett fel. Ennek keretében meghallgatta az eljárás alá vont ügyvédet és a bejelentőt, valamint az ügyben szereplő ingatlanközvetítőt. Intézkedett továbbá a bejelentő (szerződés szerinti vevő) hozzátartozójának meghallgatására is, aki azonban szabályszerű idézés ellenére a tárgyaláson nem jelent meg. Kimentésében előadta, hogy akadályoztatása miatt az eljárásban nem kíván részt venni és a bejelentő által ismert tényeken túlmenően egyébként sincs az ügygel kapcsolatban releváns információja. A kimentés tartalmára figyelemmel a fegyelmi tanács a meghallgatásától eltekintett.

8. eljárás alá vont ügyvéd az eljárás során fegyelmi felelősségét nem ismerte el és jogi képviselője útján részletes védekezést is előterjesztett. Ebben előadta, hogy a szerződés megkötésekor a törvények rendelkezéseinek és az ügyvédi eljárására irányadó fegyelmi, etikai szabályoknak megfelelően járt el, tájékoztatási és kioktatási kötelezettségének eleget tett.

9. Az első fokú fegyelmi tanács, a 2019. április 8-án kelt és 2019. május 5-én szabályszerűen kézbesített, 2018. F. 209/9. számú határozatában eljárás alá vont ügyvéddel szemben – fegyelmi vétség hiányában – a fegyelmi eljárást megszüntette. Megállapította továbbá, hogy az eljárás során felmerült eljárási költségeket a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

10. A fegyelmi határozattal szemben a Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa – törvényes határidőn belül – 2019. május 22-én érkezett beadványában írásbeli fellebbezést terjesztett elő, melyben az első fokú határozat megváltoztatását, az eljárás alá vont ügyvéddel szemben szándékos fegyelmi vétség miatti felelősség megállapítását és vele szemben pénzbírság kiszabását, valamint a költségekben való marasztalását indítványozta. Indokolásában kitért arra, hogy az első fokú fegyelmi tanács tényállást helyesen állapította meg, de abból téves jogi következtetést vont le. Álláspontja szerint a bizonytalan jogi háttérű ingatlan esetében nem lehetett volna adásvételi előszerződést sem kötni, továbbá az erre tekintettel kifizetettHUF-ot is maximum ügyvédi letétbe kellett volna venni, különös tekintettel arra, hogy az eladó gazdasági társaságnak ekkoriban érvényes adószáma sem volt.

11. A jogorvoslatra figyelemmel a Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi tanácsa (a továbbiakban: másodfokú fegyelmi tanács) 2019. szeptember 23-ra tárgyalást tűzött ki, melyről az eljárás alá vont ügyvédet és az országos fegyelmi főbiztost (a továbbiakban: fegyelmi főbiztos) szabályszerűen idézte.

12. A fegyelmi főbiztos a 2019. június 6-án kelt és érkezett beadványában, a Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosának fellebbezését nem tartotta megalapozottnak és az első fokú határozat helybenhagyását indítványozta. Átiratában kitért arra, hogy az adásvételi előszerződésben érintett cég jelenleg is – az eredetivel azonos adószámon – működik. Egyben indítványozta erre a tényre cégkivonat beszerzését.

13. A másodfokú fegyelmi tárgyaláson az fegyelmi főbiztos az indítványában foglaltakat fenntartotta. Az eljárás alá volt ügyvéd a tárgyaláson megjelent jogi képviselője a felszólalásában az első fokú határozat helybenhagyását indítványozta.

II.

Az első fokú fegyelmi tanács által megállapított tényállás és jogi indokolás összefoglalása

14. Az első fokú fegyelmi tanács által megállapított tényállás szerint a bejelentő ingatlanközvetítő segítségével – megtekintés után – ahrsz.-ú ingatlanon, kb. 95 %-os készülségű lakásingatlan megvásárlását.

14.1. Az eladó által elfogadott vételi ajánlatot követően a bejelentő telefonon kereste meg az eljárás alá vont ügyvéd irodáját, ahol az eladóval együtt másnap – szerződéskötési szándékkal – meg is jelentek. Az eljárás alá vont ügyvéd ezen alkalommal kapta meg a szerződő felek és az ingatlan adatait. Az általa ekkor lekért tulajdoni lapból megállapította, hogy az eladó még nem tulajdonosa az ingatlannak, arra csak várománya van, továbbá a társasházi alapító okirat sem került még a földhivatalhoz benyújtásra.

14.2. eljárás alá vont ügyvéd tájékoztatta a feleket, hogy a végleges adásvételi szerződés megkötésének a fenti körülmények miatt akadályja van; az ingatlanra csak adásvételi

előszerződés köthető. A szerződő felek kérésére ezt követően megszerkesztett okiratban az eljárás alá vont ügyvéd pontosan feltüntette mind a telek, mind a felépítmény pontos tulajdoni helyzetét. Ennek során rögzítette, hogy az ingatlan tulajdonosa 1/1 arányban azTakarékszövetkezet „f.a.”, akivel az eladó ingatlanlízing szerződést kötött, mely tény a tulajdoni lapon az eladó javára szóló szöveges bejegyzés formájában szerepel. Az előszerződésben – teherként – ugyancsak rögzítésre került az ingatlant terhelő APEH javára bejegyzett végrehajtási jog és az ELMŰ HE kft. javára szóló vezetékjog.

14.3. Az eladó az előszerződésben vállalta, hogy az ingatlan vonatkozásában 2017. június 19-ig bejegyezteti a tulajdonjogát. A szerződő felek abban is megállapodtak, hogy a végleges adásvételi szerződést 2017. július 31. napjáig megkötik, aminek előfeltétele: a) az eladó tulajdonjogának az ingatlannyilvántartásba való bejegyzése, b) az ingatlan per, -teher, és igénymentessége (ide nem értve a vezetékjogot), c) az eladó által megszerzett a lakásingatlanra vonatkozó jogerős használatba vételi engedély, d) az ingatlannyilvántartásban az ingatlanra vonatkozó önálló albetét létrehozása.

14.4. Az ingatlan vételárát a szerződő felek HUF-ban állapították meg, amelyből az adásvételi előszerződés aláírásával egyidejűleg – készpénzben – a vevő (bejelentő) Ft. Foglalt és Ft. vételárelőleget fizet meg. Az előszerződés 12. pontja tartalmazza azt is, hogy a vevő (bejelentő) tudomással bír arról, miszerint az ingatlannyilvántartásba csak a végleges adásvételi szerződés nyújtható be.

15. Az első fokú fegyelmi határozat tartalmazza azt is, hogy szerződő felek által a fenti tartalommal aláírt adásvételi előszerződést követően az ingatlan sorsát érintően milyen események következtek be.

15.1. A tényállás szerint 2017. június 17-én a vevő (bejelentő) és az eladó képviselője az ingatlant ismételten megtekintették, s a lakásingatlan építésén történt előre haladásra figyelemmel a bejelentő – átvételi elismervény ellenében – további Ft-ot fizetett meg vételárelőleg címén.

15.2. Két nappal később, 2017. július 19-én dr. (.... Ügyvédi Iroda) tájékoztatta az eljárás alá vont ügyvédet arról, hogy ugyanezen ingatlanra vonatkozóan, nevű ügyfelével az eladó már korábban, 2016. június 23-án adásvételi előszerződést kötött. Az ügyvéd kolléganő közölte azt is, hogy ügyfele a teljes vételárát megfizette és az ingatlant birtokba is vette, valamint – esetleges megállapodás hiányában – feljelentés megtételét tervezi.

15.3. A kialakult helyzetben dr. ügyvéd az eladó képviselőjében azt közölte az eljárás alá vont ügyvéddel, hogy az eladó vállalja a foglaló kétszeresének, valamint az átvett vételárelőleg összegének a vevő (bejelentő) részére három részletben történő megfizetését, 2017. december 15-i záró határidővel.

15.4. Az eljárás alá vont ügyvéd aktív közreműködésével 2017. október 25-én engedményezési megállapodás jött létre az eladó és a bejelentő között. Ennek tartalma szerint az eladó a

bejelentőre engedményezett egy másik, az adásvételük tárgyát képező ingatlan közelében lévő ingatlan (Hrsz.) vonatkozásában vevőkkel kötött szerződés alapján, az eladót illető vételárbólFt. (CSOK támogatás) vételár-részt. Ez alapján azonban a bejelentő részére kifizetés nem történt és más módon sem teljesült az eladó által 2017. augusztus 25-én, ügyvéd útján írásban tett, a visszafizetésre vonatkozó ígéret.

15.5. Az ügygel összefüggésben a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Gazdaságvédelmi Csoportjánál ...2017. szám alatt a Btk. 373. § (1) és (3) bekezdés a) pontjába ütköző csalás büntette miatt, ismeretlen tettes ellen, büntető eljárás van folyamatban, melyben az eljárás alá vont ügyvédet tanúként hallgatták ki.

16. Jogi indokolásában az első fokú fegyelmi tanács kifejtette, hogy az adásvételi előszerződés szerkesztése és ellenjegyzése kapcsán az eljárás alá vont ügyvéd okirat-szerkesztési és tájékoztatási kötelezettsége nem hagyott maga után semmilyen kívánni valót. A szükséges dokumentumok beszerzése megtörtént a kioktatások, megmagyarázások a szerződés pontjainak ismertetésével okszerűen megtörténtek. A bejelentő a szerződést elolvasta, a jelen lévő házastársával együtt, tisztázó kérdéseket azonban az eljáró ügyvédnek nem tettek fel. A vevő (bejelentő) tudatának át kellett fognia az előszerződés részleteit, az eladó szerződésszegéséért viszont a közreműködő ügyvéd nem felelős. Rámutatott a fegyelmi tanács arra is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a jogvita kialakulását követően személyes közreműködéssel, kapcsolattartással, tárgyalások folytatásával, okiratszerkesztéssel is segítette a bejelentőt. Az eljárás alá vont ügyvédnek az ingatlant érintő előzményekről semmiféle tudomása nem volt, az előszerződést követően történő, az előszerződés tartalmával ellentétes további, a bejelentő részéről teljesítésért – melyben nem vett részt – pedig szintúgy nem terheli felelősség.

17. Erre figyelemmel az első fokú fegyelmi határozat rögzítette, hogy az adásvételi előszerződéssel, mint okiratszerkesztéssel kapcsolatos ügyvédi tevékenységgel kapcsolatban az eljárás alá vont ügyvéd etikai szabályt nem sértett, fegyelmi vétséget nem követett el.

18. A jogi háttér kapcsán az első fokú határozat megállapította, hogy a kifogásolt ügyvédi magatartás idején az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Üt.) volt hatályban. [A fegyelmi megbízott is az Üt. 3. § (2) bekezdésére hivatkozással kezdeményezte az eljárás lefolytatását.]. Így a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban FESZ) 1.4. pontjának felhívásával a fegyelmi tanács az Üt. rendelkezéseit tartotta irányadónak. Ugyanakkor rámutatott, hogy a fegyelmi vétség meghatározása körében az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 107 §-a a korábbihoz képest (Ütv. 37. §-a) lényeges eltérést nem tartalmaz.

19. Az ismertetett tényállás és jogi indokolás alapján az első fokú fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi vétséget nem követett el, így magatartásával nem sértette – a fegyelmi biztos által felhívott – az Etikai Szabályzat 12/2. és 12/4. pontjait sem. Ezért vele szemben az eljárást megszüntette.

III.

A másodfokú fegyelmi eljárás

20. A másodfokú fegyelmi tanács az első fokú fegyelmi testület által megállapított tényállást - a már az első fokú eljárásban is rendelkezésre álló iratok tartalma alapján – alábbiakkal egészíti ki.

20.1. A kifogásolt adásvételi előszerződés megkötésének időpontja 2017. június 2.

20.2. Az adásvételi előszerződés 1. pontjának első bekezdése tartalmazza az ingatlant terhelő, 119. négyzetméter területre bejegyzett gázvezeték szolgalmi jogot is.

20.3. Az eladó státusát meghatározó lízing-jogosultságot adásvételi előszerződés 1. pontjának második bekezdés harmadik mondata és harmadik bekezdés első mondata is tartalmazza.

20.4. A vevő (bejelentő) az adásvételi előszerződés megkötésekor látta a tulajdoni lapot, tisztában volt azzal, hogy „nincs az eladó nevén” az ingatlan.

20.5. A vevő (bejelentő) főiskolai végzettséggel rendelkezik; a szerződés megkötésekor Londonban dolgozott üzletfejlesztőként.

21. Az így kiegészített, egyebekben az első fokú fegyelmi tanács által példamutató körültekintéssel megállapított és rendszerezett tényállás a továbbiakban a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

22. A másodfokú fegyelmi tanács a jogi indokolást azzal egészíti ki, hogy az anyagi jog körében az Üt. rendelkezése mellett, az panaszlott ügyvédi tevékenység idején hatályban volt: az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 8/1999. (III. 22.) MÜK Szabályzat módosításáról és egységes szerkezetbe foglalásáról szóló 5/2008. (X. 27.) MÜK szabályzat, kiegészítve a kiegészítéséről szóló 1/2011. (VI. 17.) MÜK szabályzattal (a továbbiakban: Etikai Szabályzat) volt hatályban. Így az első fokú határozat jogi indokolásában felhívott Etikai Szabályzat rendelkezései alatt ezt a jogi dokumentumot kell érteni.

23. A másodfokú fegyelmi tanács a vezető fegyelmi biztos fellebbezését nem találta megalapozottnak és a – a fenti kiegészítésekkel – mindenben egyetértett az első fokú fegyelmi tanács határozatában, valamint az országos fegyelmi biztos indítványában foglaltakkal.

24. Kétségtelen tény, hogy az Üt és az Etikai Szabályzat felhívott rendelkezései az eljáró ügyvédtől nem csupán a jogszabályok megtartását, az azoknak megfelelő hibátlan közreműködést várja el, de körültekintő, az ügylet jellegéhez igazodó mértékű, sok esetben a felek kompetenciája által is befolyásolt eljárást követel meg. eljárás alá vont ügyvéd nem sértett azonban sem jogszabályt, sem etikai elvárást, így fegyelmi vétséget sem követhetett el. A fegyelmi iratok között fellelhető iratokból megállapíthatóan beszerezte mindazokat a dokumentumokat, amelyek az adott típusú szerződés megkötéséhez szükségesek, s pontosan

ezekből jutott arra a következtetésre, hogy – szemben a felek előzetes igényével – adásvételi szerződés nem, csupán adásvételi előszerződés hozható létre. Erről – a bejelentőnek az első fokú eljárásban tett nyilatkozata szerint is – pontosan tájékoztatta a feleket.

25. Szerződéses ügyleteknél az ügyvédi kompetencia nem merül ki abban, hogy a felek által megjelölt tartalommal az eredeti szándékuk szerinti szerződést az ügyvéd létrehozza; joga és etikai kötelessége tájékoztatni a felet arról is, hogy akadály felmerülése esetén milyen helyettesítő megoldások vannak. Az eljárás alá vont ügyvéd pontosan ezt tette. Jogi feltételek hiányában megtagadta az adásvételi szerződés létrehozását, és helyette a felek érdekét egyformán szolgáló – jogilag egyébként uniformizált, tartalmában szokványos – előszerződést javasolt. Ennek minden elemét világosan és részletesen belefoglalta a szerződés szövegébe, abból már önmagában is kitűnnek a kockázatok.

26. Ugyanakkor az eljárás alá vont ügyvéd – éppen a bejelentő érdekében – (ugyancsak a bejelentő saját, jegyzőkönyvi nyilatkozata szerint) a másik fél ellenőrzése érdekében a rendelkezésre álló okiratokon túlmenően is eljár; igénybe vette azokat a lehetőségeket, amelyek az etika és a személyiségi jogok sérelme nélkül a jogügylet biztonsága érdekében egy fél ellenőrzésekor egy ügyvéd számára elérhetőek.

27. Ezen – a körültekintő eljáráson és tanácsadáson – túlmenő kötelezettsége az ügyvédnek nincs, de törvényes eszközei sincsenek arra, hogy a felek akaratát, szándékát befolyásolja és ez nem is feladata. Az ügyvédet is köti a felek akarata és ha szándékuk nem irányul törvényellenes célra, módra, eljárásra nincs oka az ügyvédi közreműködés megtagadására; így ebben az esetben sem volt.

28. Nyomatékosan hangsúlyozandó, hogy adásvételi szerződés (előszerződés) megkötésekor az ügyvéd mindkét felet képviseli és ezért mindkettőjükkel szemben terheli a pártatlan eljárás etikai követelménye. Ennek evidens mércéje, hogy: a) a nem jogellenes ügylet törvény szerint lehetséges megoldások szerinti létrehozása mindkét féllel szemben terheli; b) egyik fél javára sem érvényesíthet egyoldalú előnyöket, nem alkalmazhat a másik felet aránytalanul terhelő biztosítékokat. Adásvétel esetén ennek a követelménynek az érvényesítésére szolgáló, a legtipikusabb, történelmileg ismert és elismert speciális biztosíték a fogláló intézménye (BH 2002. 225.; BDT 2012. 2615) – melyet az eljárás alá vont ügyvéd alkalmazott is.

29. A vezető fegyelmi biztos fellebbezésében kifogásolt, az adószám hiányával kapcsolatos hivatkozás egyrészt nem etikai, hanem jogkérdés, másrészt jelen esetben irreleváns volt. Az adószám felfüggesztése eleve többnyire csak időleges probléma, azt pedig jogszabályi feltételrendszer szerint meghatározandó, hogy milyen ügylet hozható létre adószám hiányában – ami (mint jelen esetben is) és mi az, ami nem. Amikor az adószám hiánya az ügylet érvényességi feltétele, annak létrehozását az ügyvéd nem etikai alapon tagadja meg, hanem törvény erejénél fogva köteles megtagadni. Amikor azonban ennek léte nem akadály a ügyletnek, az eljáró ügyvéd ezen az alapon nem tagadhatja meg a közreműködést, mert nem jogosult egy ügyletkez jogszabályon túlmenő jogi kelléket meghatározni.

30. A felek között kötelmi jogviszonyt keletkeztető adásvételi előszerződés esetén nem feltétel az adószám megléte. Az érintett felet (itt az eladót) ebből érő esetleges hátrány (a felfüggesztés alatt az adólevonási jog hiánya), nem az előszerződéssel kapcsolatos kérdés, hanem a felet egyéb magatartása/mulasztása folytán sújtó adójogi jogkövetkezmény [Kúria, Kfv. 35312/2012/4.]; [ami ráadásul még az adójogi jogviszonyokban sem érvényesül töretlenül (Kúria Kvf. 35053/2015/8)]. Megjegyzendő, hogy ennél fajsúlyosabb hiányok sem képezik akadályát az érvényes előszerződés létrehozásának, mint például a gyámhatósági jóváhagyás hiánya (BH 2007. 153.). Ezen az alapon tehát az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége attól függetlenül sem lett volt megállapítható, ha eladó aktuálisan sem folytatná a cégszerű tevékenységét; így erre a másodfokú fegyelmi tanács nem is folytatott külön bizonyítást.

31. A fentiek alapján a másodfokú tanács az első fokú fegyelmi határozatot – az Üttv. 114. § (1) és 208. § (22) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az anyagi jogi szempontból az Üt. hatálya alá eső fegyelmi eljárások esetén is az eljárási keretekre kötelezően alkalmazandó – az Üttv. 138. (1) bekezdés *c*) pontjára figyelemmel helybenhagyta.

32. A másodfokú határozat a FESZ 35. 5. pontjára figyelemmel tartalmazza a FESZ 38.1. pontja szerinti jogerőre vonatkozó rendelkezést.

33. A költségviselésre vonatkozó határozati rendelkezés a FESZ 40.2. c) pontján alapszik.

Budapest, 2019. szeptember 23.

A határozat végrehajtható.

Magyar Ügyvédi Kamara 4. sz. másodfokú fegyelmi tanácsa